

Priznanje za promicanje mirotvorstva, nenasilja i ljudskih prava „Krunoslav Sukić“ 2017

Ana Raffai: zahvala za Priznanje

Dragi/e gošće i gosti, cijenjeni suradnice i suradnici Centra za Mir Osijek, cijenjeni Odbore mirovne Nagrade „Krunoslav Sukić“,

Odabir Vesne, Jadranke i mene za ovogodišnje Priznanje za promicanje mirotvorstva, nenasilja i ljudskih prava „Krunoslav Sukić“ me iznenadio, točnije, zburnjena sam. Što ne znači da mi nije drago. Naprotiv, pravo ste me obradovali. Umorna sam, čini mi se kao da se tempo aktivnosti, u kojima sam uključena, povećava obrnuto proporcionalno mojim fizičkim i duhovnim snagama. Cunami populizma i retardiranja u predljudskopravaška vremena me podosta iscrpljuje. Hoću reći, Vaše priznanje za mene dolazi u pravi čas.

U pravi čas da obnovim vjeru u smislenost nenasilnih praksi – da usprkos svemu ima smisla u surovim vremenima odupirati se napasti da i sami postajemo surovi. Vaše priznanje me podsjeća da ne zaboravim kako nismo same kada govorimo u svoje ime. Ima očiju koje vide, srдца koja razumiju, ušiju koja čuju i cijene vrijednosti za koje pomislimo da nestaju.

Motivirala me na javni govor – javni prigovor moja savjest, onaj moralni nemir koji je naš saveznik. Tog saveznika vrijedi poslušati i nemir pretočiti u konstruktivan otpor. Kao vjernice i vjernici nismo osuđeni biti taoci svoje vjernosti Crkvi i svoje ljubavi prema domovini. Nego iz ljubavi prema Crkvi dignimo glas ondje gdje primijetimo da se javni prostor zagađuje parareligijskim ideologijama. U ime vjere smo odgovorni za pravednost. Odgovorni smo za slobodu svake osobe, konačno odgovorni smo zbog toga što znamo da ideološki konstrukti populizma i nacionalizma nisu u skladu s evanđeoskom porukom. Jer znamo, nemamo izliku za šutnju.

Kada kažem da sam vjernica, za mene to znači da se legitimiram kroz svoju povezanost s Bogom, a Bog je jedan: nema dva boga, jednog boga nacije, a drugog boga ljubavi. Ona/j samo jedan Bog o sebi kaže da je otac/majka svih ljudi i da su svi ljudi miljenici Božji. Ne kaže da su samo njegovi, „upisani“ miljenici, k'o biva tko je kršten, a tko nije, sam si je kriv. Nego svi ljudi stoje u istom dostojanstvu i istoj pažnji pred Bogom. Prevedeno u suvremeni politički jezik, vjera u Boga kako ga poznajem prema Evanđelju, u skladu je s političkim sustavom koji podržava ravnopravnost svih ljudi. Zalaganje za ljudska prava svakog građanina i građanke je u skladu s Bogom koji je angažiran za svakog čovjeka. Želim vidjeti angažman za radikalnu ravnopravnost svih ljudi kao obilježje vjernika. Da radikalna ravnopravnost nije sama po sebi razumljiva, potvrđuju svakodnevna šikaniranja onih koji imaju hrabrosti dosljedno tražiti pravednost, za svakoga i u svakoj prilici. Sve drugo, sve što dostojanstvo doduše priznaje ali brzo poprati onom *ALI rečenicom* koja to priznanje odmah i anulira je nemušt pokušaj da se prikrije pasivizirana savjest.

Zagovaram nenasilni otpor jer je nenasilje način kako možemo, svaki i svaka ispunjeno živjeti pa i kada izvanjske okolnosti tomu ne idu u prilog. Vjera u mogućnost promjene i sloboda od straha najjače su oruđe nenasilja posebno u vremenima zatrovanima netrpeljivostima i mržnjom koji nas danas plaše. Navodno je M.L.King rekao da se u noći, kada je nebo sasvim tamno, bolje može vidjeti sjaj zvijezda. Iz tog kuta gledano, sva nasilja protiv kojih dižemo glas su poticaj da još sjajnije svijetlimo miroljubivom dobroćudnošću. Može se desiti da svojim primjerom potaknemo još nekoga u svojoj okolini da nenasilno djeluje: korak po korak, a to znači postepeno, uporno, promišljeno i dugoročno. U aktualnoj džungli društvenih sukoba možemo znati svaki put na koje mjesto spustiti stopalo i koračati dalje. Tako utiremo put drugačijem svijetu koji jest moguć makar se strukturalno nasilni sustavi trudili da tu mogućnost zaboravimo. Imamo časnu dužnost i priliku doprinositi svojim djelovanjem ostvarivanju tog veličanstvenog, drugačijeg svijeta. Ne propustimo tu priliku!

Osijek, 7. prosinca 2017.

Ana Raffai